

disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig af Hensyn til, at ærede Medlemmer, der have haft Ordet forud for mig, udførligt have omtalt denne Sag.

K. M. Klausen: Jeg skal tillade mig at svare paa den Række Bemærkninger, der er bleven henvendt til mig i Anledning af mine Udtalelser i Lørdags. Jeg skal først vende mig til den højtærede Landbrugsminister. Jeg havde i Lørdags bedt ham om at oplyse, hvor Socialdemokratiet her paa Rigsdagen har handlet mod Landbrugets Interesser. Den ærede Minister henviste til et Svar, han tidligere har givet min ærede Partifælle fra Aarhus. Dette Svar kendte jeg meget godt i Forvejen, men det var slet intet Svar paa det, der var Spørgsmaal om. Heller ikke i Lørdags var den ærede Minister i Stand til at kunne give et virkeligt Svar paa det Spørgsmaal og det af den ganske simple Grund, at den ærede Minister kan gennemgaa alle de Lovforslag, der have været fremlagte, og alle de Forhandlinger, der have været førte paa Rigsdagen uden nogetsteds at finde en eneste Ting, der taler for Rigtigheden af hans Paastand om, at Socialdemokratiet skulde have stillet sig uvenligt over for Landbrugets Interesser. Men naar den højtærede Minister ikke er i Stand dertil, forekommer det mig at være meget urigtigt at fremsætte en saadan Paastand. Hvad Grunden har været til, at den ærede Minister er fremkommen med denne Paastand, ved jeg ikke, men det ligger nær at antage, at han har fremsat sin Paastand for derved at kunne lægge vort Parti for Had over for Landbrugets Udøvere.

Den ærede Minister udtalte i Lørdags, at den Kritik, jeg var fremkommen med over for Landboforeningernes Bestyrelser, godtgjorde til fulde Socialdemokratiets uvenlige Stilling over for Landbruget. Men her forveksler den ærede Minister to Ting. Bestyrelserne for Landboforeningerne ere ét, men vort Landbrug er noget helt andet. De to Ting kunne ikke slaas i Hartkorn. Det kan være fuldt berettiget at kritisere Bestyrelserne for Landboforeningerne, og vi ere saa meget mere berettigede dertil fra Rigsdagens Side, som vi give dem disse store aarlige Tilskud af 30,000 Kr. Der er intet Sidestykke til, at noget andet Fag, nogen anden Del af vort Samfund faar et saadant Beløb udbetalt til Foreninger.

Inden jeg kommer til at omtale selve Hovedsagen i denne Diskussion, skal jeg gøre nogle faa Bemærkninger vedrørende

et Par mindre Spørgsmaal. Der er af Socialdemokratiet foreslaaet at nedsætte Bevillingen til Prøver med Landbrugsredskaber og Maskiner fra 5,000 til 4,000 Kr. Det er en gammel Bevilling, der har staaet opført paa Finansloven i en Række af Aar. Det gaar ofte med saadanne gamle Bevillinger, at der sidder nogle enkelte Mennesker og nyde godt af disse Bevillinger undertiden i en hel Menneskealder, og saaledes tror jeg, det er gaaet med denne Bevilling her. Det bliver let til en Slags Embeder, en Slags Forsørgelse at faa disse Penge at administrere, og jeg tror, det er gaaet omtrent saaledes i dette Tilfælde. Jeg tror derfor, det er heldigt, at der med visse Tidens Mellemrum røres ved saadanne Bevillinger; de faa ellers let Lov til at glide over fra den ene Finanslov til den anden uden nogen Sinde at blive Genstand for Omtale eller Kritik. Jeg tror, det netop er heldigt at drage saadanne Ting frem en Gang imellem. Disse Penge administreres af Folk, der i sin Tid ere indsatte dertil af Højre. Det er gode, gamle Højremænd, der sidde her og have et Slags Embede, som der ikke røres ved. Ingen taler om det, det betragtes, som om disse Penge ere noget, de skulle have. Nu har jeg den Overbevisning, at disse Folk, der faa de 5,000 Kr., i Virkeligheden ikke udrette saa meget, og det er et Spørgsmaal, om Bevillingen ikke bør nedsættes. Jeg skal blot tillade mig at oplæse det første Punktum af den Aarsberetning, som er udgiven vedrørende denne Sag. Det lyder saaledes: „Efter at saa godt som alle de større Grupper af Maskiner og Redskaber ere blevne underkastede en temmelig indgaaende Prøve, har Maskinudvalget ment, at der for Tiden ikke er nogen Grund til at gentage disse Prøver, især da der ikke er fremkommet noget væsentlig nyt i de senere Aar“. Saaledes udtale de sig i deres aarlige Beretning; det er det, de sætte i Spidsen for deres Udtalelser, at der saa godt som intet nyt er fremkommet i de senere Aar, og vil man saa undersøge lidt nærmere — ærede Medlemmer have vist den omdelte Aarsberetning paa deres Pladser — hvad de beskæftige sig med, vil man se, at de have undersøgt nogle Højbjærgningsredskaber, nogle Apparater, der bruges ved Stordrift i Amerika og paa nogle store Gaarde i Sverige, men jeg tror ganske sikkert, at det er nogle Apparater, som ikke have praktisk Betydning i vort Land, hvor Landbruget er ganske anderledes delt ud i Smaastykker, og hvor der derfor